bestemmelsen ogsaa kommer til Anvendelse i Gjentagelsestilfælde, og at Bøden, hvis den skal blive nogen virkelig Revselse, stedse maa overstige det Udbytte, Overtræderen kan have havt ved det uberettigede Fiskeri, da det ikke altid er afgjort, at den for alle Tilfælde fastsatte Erstatning vil være saa tilstrækkelig, at han ikke endda har nogen Fordel ved sin Overtrædelse.

Den anførte Straffebestemmelse kommer til Anvendelse paa Overtrædelser af alle Forskrifter, der ere fastsatte i Loven, saavelsom af dem, der maatte indeholdes i Fiskerivedtægterne for Fjorde, Vige, Sunde, enkelte Havdele o. s. v. For Overtrædelser af Fiskeriordningerne for de færske Vande har Udvalget derimod fundet, at Straffen i det Hele bør sættes noget lavere, saavel af Hensyn til Fiskeriforholdenes Natur som efter den mere private Karakter, disse Ordninger have, og Bøderne ere derfor her satte til mellem 2 og 100 Kroner.

Ligesom det er foreslaaet, at Statskassen skal bære Udgifterne ved Ordningen af og Kontrollen med Havfiskeriet, saaledes er det ogsaa anset rettest, at Bøderne for Overtrædelse af de herhen hørende Bestemmelser tilfalde Statskassen. Da derimod Udgifterne ved Fjordfiskeriet ere førte over paa Kommunerne, i hvis Hænder ogsaa Ordningen af Fjordfiskeriet i det Hele er lagt, er det ifølge samme Princip foreslaaet, at Bøderne for Overtrædelse af de om Fjordfiskeriet gjældende Bestemmelser tilflyde Amts- og Kjøbstadkommunerne, saaledes at de fordeles mellem de forskjellige Kasser efter nærmere Regler derfor i de paagjældende Vedtægter. Naar Bøder for Overtrædelse af Loven om Færskvandsfiskeriet og navnlig ogsaa af Fiskeriordningerne ere tillagte Statskassen, er det nærmest sket for større Simpelheds Skyld og af Hensyn til de store Udgifter, den foreslaaede Ordning i det Hele vil medføre for Statskassen. Ellers turde en Del tale for at henlægge disse Bøder til Politikasserne.

At ulovlige Fiskeredskaber, d. e. Fiskeredskaber, der ikke maa bruges til noget Slags Fiskeri, skulle konfiskeres, er formentlig en saa naturlig Bestemmelse, at den ikke trænger til nogen Begrundelse, ligesom ogsaa, at Konfiskationen skal finde Sted, selv om Politidommeren afgjør Sagen i Mindelighed uden Dom. Hvorfor den hertil svarende Bestemmelse i Regeringens Forslag til Lov 29. Decbr. 1857 § 47 under Behandlingen i Rigsdagen blev forandret til, at det ulovlige Redskab skulde tilintetgjøres, vide vi ikke, og vi kunne ikke tænke os nogen afgjørende Grund derfor. Det er naturligt, at den, der bruger det ulovlige Redskab, bliver berøvet samme, hvad der ogsaa stemmer med Lov 29. Decbr. 1857 § 45, hvorefter Dom kan undgaaes, bl. a. naar det ulovlige Redskab udleveres, men der ses ikke at være nogen Grund hverken til, at det tilintetgjøres, da det dog kan have nogen Værdi, eller at det gives den ulovlig Fiskende tilbage, efter at det er gjort ubrugeligt. Det tør antages, at denne Konfiskation for mange Fiskeredskabers Vedkommende vil være af nok saa stor Virkning som selv en høj Bøde. Naar Redskabet ikke i og for sig er ulovligt, men kun brugt paa ulovlig Maade, indtræder ikke Konfiskationsstraf, jfr. dog § 34 i Slutn. Forinden et konfiskeret ulovligt Vaad sælges, bør det selvfølgelig gjøres aldeles ubrugeligt i sin tidligere Skikkelse.

§ 71. Det kan vel være Tvivl underkastet, om de Fisk, der findes hildede eller fangede i de i Vandet udestaaende Fiskeredskaber, ere i dens Besiddelse, der har udsat og ejer Fiskeredskabet, saaledes at deres Bemægtigelse af Andre falder ind under Tyveriforbrydelsen; der er en Mulighed for, at den i Bundgarn og Ruser indgaaede Fisk kan finde ud igjen, at de mindre i Næt hildede Fiske kunne arbejde sig igjennem Maskerne, og at en Aal kan vride sig af Krogen o. s. v., men det er dog kun undtagelsesvis, at dette sker, og naar Aalen er trængt ind i den for Rusen bundne Kube, kan den betragtes som absolut fangen. Det forekommer imidlertid Udvalget, at det er en saa lav og foragtelig Handling at tilvende sig Udbyttet af en Andens Fiskerivirksomhed ved at røgte hans Redskaber og udtage Fiskene, at den fortjener at straffes som Tyveri. Det er kun, naar Redskabet optages i den Hensigt at bemægtige sig de i samme fangede Fisk, at Forbrydelsen foreligger, ikke derimod, naar Optagelsen sker af anden Grund, f. Ex. fordi Redskabet er kommet i Kollision med Optagerens Redskab. Det vil da ofte kunne være nødvendigt for at rede de forskjellige Redskaber fra hinanden at optage dem, og i dette Tilfælde vil det ordentligvis være hensigtsløst at forbyde Vedkommende at udtage Fiskene af det fremmede Redskab, da de ellers maatte kastes bort eller vilde gaa tilspilde. At der mulig kan blive Spørgsmaal om Erstatning til det fremmede Fiskeredskabs Ejer, er en anden Sag, men den Forbrydelse, at røgte en Andens Redskab, foreligger ikke i dette Tilfælde. Dennes Tilstedeværelse er ogsaa knyttet til, at Redskabet optages paa selve Fiskepladsen, hvad der ikke altid falder sammen med den Plads, hvor Redskabet er udsat. Selv om det er et staaende Redskab, kan det ved en voldsom Strømgang blive forrykket noget fra sin oprindelige Plads, uden at en saadan Afdrift bør bevirke, at det skulde falde udenfor Bestemmelsen; naar det derimod er drevet helt bort, saa at det kan stille sig tvivlsomt, om dets Ejer vil kunne finde det, er Sagen en anden. I et saadant Tilfælde vilde det være urimeligt at forbyde Finderen at hjerge det og udtage de deri værende Fisk, der i modsat Fald i Reglen vilde gaa til Grunde. Der kan